

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת וארא
שנת תשפ"ו

גליון
קל"ז

שיעורי חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

• שמע בין אחיכם

על ידי המלוכה כרב הראשי של כל זיבנברג, והם נתנו לי את הכוח להרביץ ולכלא בבית הספר את מי שלא מצית לפסק הדין, עם כל זאת אני משתמש עם זה רק לעתים רחוקות מאוד מאוד, כי בני ישראל הם מאוד טובים, צריך רק להגיד להם מה לעשות והם מציתים.

לחזר על הדברים לילדים פעם ועוד פעם

יכול להיות לפעמים שילדים עושים את עצמם כאלו הם לא שומעים, כי הם רוצים לנסות את המלמד לראות מה יעשה המלמד כשלא מציתים לו, אם הוא יכעס או שלא, אבל אם המלמד נשאר חזק, יש לו סבלנות והוא חוזר על זה עוד פעם, בודאי שבסוף הילדים יציתו לו.

צריכים להגיד לילדים פעם ועוד פעם, ועם סבלנות: "אי אפשר לדבר כשהמלמד מדבר", "אי אפשר לקום כשהמלמד מדבר", "אסור לפגוע בשני", "צריך להסתכל לתוך הסדור בשעה שמתפללים", ו"צריכים להתפלל אל הקדוש ברוך הוא בהתלהבות".

חסדי השם יתברך שהמלמדים שלנו יודעים מזה שלא צריכים לצעק ולהרביץ, צריכים פשוט

ההצלחה של המלמד אינה תלויה במקל שלו, או בכשרון שלו שהוא יכול לספר ספורים לילדים בדרמטיות. ההצלחה של מלמד תלויה במח שלו; מלמד צריך לדעת אצלו במח עם בטחון שהילדים עומדים לצית לו, ושיש לו יראת שמים והוא יכול להחזיר בילדים יראת שמים.

לא צריך להשתמש עם חגורה

אנו נכדים של הצדיק הקדוש בעל המראה יחזקאל מקארלסבורג, הרב הקדוש רבי יחזקאל פאנעט זכותו יגן עלינו; הסבא שלי רבי יחזקאל רוטה זכרוננו לברכה היה קרוי על שמו. כשהייתי בחור לקח אותי סבא שלי לקארלסבורג (זה זיבנברג, רומניה), הלכנו לבית הכנסת, וראינו את החדר הצדדי שהיה שם הבית הדין של המראה יחזקאל, על המשקוף היו חרוטות המלים האלו: "בצדק תשפט את עמיתך". ועל הקיר הייתה תלויה חגורה גדולה.

ויש מכתב שהמראה יחזקאל הקדוש כותב (שאלות ותשובות מראה יחזקאל, סימן עט, בתשובה להרב הקדוש בעל הבני ישיבך זכותו יגן עלינו): "והגם שיש בידי - תהלה לאל יתברך - תקף ועז ממקום גבוה, עם כל זה אני משתמש בו רק לעתים רחוקות ולצורך גדול" וכו', אפילו שנתמנתי

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אנו מביאים בפניכם שעור שנמסר על ידי ראש הישיבה שליט"א בפרשת כי תצא ה'תשפ"ד.

המלמדים מביאים זכויות גדולות ליום הדין

חסדי השם יתברך שנתן לנו את הזכות להיות מלמדי תינוקות.

אנו מתקרבים כבר יותר לימים הנוראים, אנו עומדים לבקש (בסליחתי): "עשה למען תינוקות של בית רבן", רבנו של עולם תרשם אותנו לשנה טובה - בזכות הילדים היקרים שיושבים אצל המלמד שלהם; רואים מזה שהמלמדים שיושבים עם הילדים יום אחרי יום עם מסירות נפש, הם לומדים, מתפללים ואומרים תהלים עם הילדים - מביאים זכויות גדולות ליום הדין.

הצלחה של מלמד תלויה במח שלו

אני רוצה לחזק את המלמדים היקרים, שיאמינו שמה שהם אומרים לילדים עם מלים נכונות, עם סבלנות ועם אהבה - הם יציתו לזה. לא צריכים להשתמש עם הידים, לא צריכים להשתמש עם הקול ולא צריכים להשתמש עם מקל; הדבורים עצמם פועלים אצל הילדים.

אחיקם; אסור לקבל מיד ובבטחון גמור שהילד הזה הרביץ או גנב עוד פעם, כי הוא הרי המרביץ והגנב התמיד... צריכים לשמע את הספור ולבדק טוב האם הילד באמת אשם.

לפעמים יכול להיות, שהילד שבא להלשין: "הילד ההוא הרביץ לי", שהוא בעצמו הוא האשם! כי הוא יודע איך אפשר בחשאי להרגיז אותו עם דברים קטנים שמעצבנים אותו, וכך הוא מסובב ברגים קטנים אחד אחרי השני, עד שההוא נופל בכעס והוא באמת מתחיל להרביץ, אבל האשם הוא הילד שהדליק אותו, הוא הרי היה צריך להיות יותר זהיר שלא לעשות דברים שיכולים להרגיז את השני.

האם חייב להיות שהילד הוא פושע?!

אחד המגיד שיעורים בישיבה מספר לי, שהוא שוחח עם בחורים, בתוך השיחה עלה הנושא של זכרונות שיש מימי הילדות ובחור אחד נענה: "למלמד אחד אני לא יכול למחל, כי כשהמלמד ההוא למד אותנו להתפלל שמונה עשרה, והוא למד אותנו את ההלכות איפה צריכים להשתחוות, אני לא קלטתי שמשתחוים רק בסוף של הברכה הראשונה, המוח שלי קלט שמשתחוים בכל סוף ברכה, בשמחה לקחתי את הסדור שלי והתחלתי להתפלל שמונה עשרה, והשתחויתי בסוף של כל ברכה, והילדים סביבי התחילו לצחק, ואני לא תפסתי שצוחקים ממני, כי אני לא הוצאתי את העינים מתוך הסדור בשמונה עשרה, והמלמד ראה איך שכל הילדים מסתכלים עלי וצוחקים, והוא נגש אלי ונתן לי מכות רצח, ואני אפלו לא ידעתי למה הוא מרביץ לי, רק למחרת נודע לי שלא קלטתי טוב באיזה מקומות צריכים להשתחוות".

לפני שאתם נכנסים לפתח, תתפללו אל הקדוש ברוך הוא את התפלה שהשליח צבור מבקש בימים הנוראים (בתפלת מוסף): "רבונו של עולם עזר שלא יכשלו בלשונם ולא ינקשו בשוננם ולא יבושו במשענם ולא יכלמו בם שאונם, עזר לי שלא אפשל בדבר הלכה, ושהילדים לא יציאו אותי מהכלים, שיהיה לי את הסבלנות הנכונה לחזור על דבר פעם ועוד פעם".

שמע בין אחיכם, תקשיב למה שהילד רוצה להגיד

עוד דבר נחוץ שאני רוצה לבקש ממכם מלמדים יקרים, לפני שרוצים לנקוט פעולה להעניש או לביש ילד, צריכים לפני זה להוריד את עצמנו אל הילד, ולחקר אותו למה הוא עשה את זה.

ישנה מצות עשה בתורה של (דברים א, טז): "שמע בין אחיכם", מוטל חוב על בית הדין לשמע את הטענות בדין תורה רק כשהן נאמרות בנוכחות שני בעלי הדין, אבל אסור לשמע את הטענות של בעל דין אחד כשהבעל דין השני לא נמצא, כי אז יכול להיות שיתפעלו מבעל דין אחד בשעה שהשני אולי צודק; אז בודאי שאסור למלמד להתרשם מארוע ולהעניש בחפזה לפני ששומעים את הגרסה של הילד. יכול להתברר לאחר ששואלים את הילד, שהמקרה היה שונה לחלוטין, והוא בכלל לא רצה לעשות את העולה הזאת.

אולי בכלל הוא בעצמו האשם

אם יש לך ילד בפתח [ואותו דבר עם ילד בבית] שהוא לא מפסיק להרביץ לילדים אחרים, כלם מקבלים ממנו מכות, או שתפסו אותו כבר כמה פעמים שהוא גונב, ואחד בא להלשין שהילד הזה הרביץ או שהוא גנב, אסור לשכח מהמצוה של 'שמע בין

לחזר על כל דבר כמה פעמים עד שהילדים יציתו.

מלמד שממנה להסיע את הילדים הביתה אחרי הלמודים, ספר לי, יום אחד הוא אמר לילדים: "אי אפשר להתחיל לנסע עד שכל אחד חגור עם החגורה", וילד אחד לא רצה לחגור, והמלמד אמר לו: "תחגור יפה את החגורה", והוא עוד פעם לא צית, והוא חזר על זה פעם ועוד פעם, עד 'שמונה עשרה פעם', בפעם השמונה עשרה הוא חגור את החגורה.

מלמד אחר ספר לי, הוא אמר לילד לעשות משהו, והילד לא צית, והוא חזר על זה גזמאות פעמים, פעם ועוד פעם ועוד פעם ועוד פעם, עד שהילד צית. אם מאמינים בעצמנו שהילדים עומדים לצית לי, ואומרים לילדים עם סבלנות ואהבה: "את זה אסור לעשות", "תעשה ככה", "תפעל ככה", - בסוף הם יציתו.

אפשר הרי לעשות קל ונחמד מעצמנו; כמה שיעורים היינו צריכים לשמע ממוהרא"ש שנגלמד בכל יום חמש ונגיד משניות וכו', וכמה שיעורים אנחנו צריכים לשמע גם היום פעם ועוד פעם שנגלך כל יום למקוה ונתפלל שחרית, מנחה וערבית במנין? ובכל זאת אי אפשר לבוא בטענות על אברהם אם הוא מחסיר פעם מלקחת למקוה, כי אדם הרי לא רוצה להיות רע, אלא הוא צריך לשמע עוד פעם חזק על זה, אברכים אומרים לי בכל שבוע: "אנחנו כל כך מחכים ומצפים לשיעור של ליל ששי, אנחנו רוצים שהראש ישיבה יזכיר לנו עוד פעם שתפלת שחרית, מנחה וערבית זהו יסוד ביהדות", אם כך 'ואלה הצאן מה חטאו', למה מאבדים עשתונות כשצריכים לחזור על דברים לילדים הקטנים, הכבשים הקטנות, פעם ועוד פעם?!

הכּתָּה, כּי הוּא שְׁמַע מֵאֲבָא שְׁלוֹ אוּ מִהַמְּלַמְדִּים הַקּוֹדְמִים שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב', סִימָן כד) שֶׁמִּצְוָה לְשַׁמַּח אֶת עַצְמוֹ אֶפְלוּ עַל יְדֵי מַלְתָּא דְשִׁטּוּתָא, וְהֵילֵךְ לֹא קוֹלֵט שְׁעִכְשׁוּ זֶה לֹא הִזְמֵן שְׁמִיּוּעַד לָזֶה, כּי בְּשַׁעַת הַתַּפְּלָה צָרִיכִים לִהְיוֹת רְצִינִי.

הַמְּשִׁיעוּר בְּשָׁבוּעַ הַבָּא בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

תִּרְדּוּ אֶל הַמוֹחַ שֶׁל הַיֶּלֶד, אוֹלֵי הוּא בְּכֻלּוֹ לֹא יוֹדַע שֶׁהוּא לֹא עוֹשֶׂה טוֹב וְצוֹחֲקִים מִמֶּנּוּ. הָאֵם חַיֵּב לִהְיוֹת שֶׁהֵילֵךְ רוֹצֶה לְהִזְיֵק פֹּה? הָאֵם חַיֵּב לִהְיוֹת שֶׁהֵילֵךְ הוּא יֵלֵךְ רַע? הָאֵם חַיֵּב לִהְיוֹת שֶׁהֵילֵךְ הוּא פּוֹשֵׁעַ?!

אֶפְלוּ אִם נִנִּיחַ שֶׁהֵילֵךְ כֵּן רָצָה לַעֲשׂוֹת שְׁמִיחַ בְּאֲמֻצָּע הַתַּפְּלָה, מִי אוֹמֵר שֶׁהוּא רָצָה לַעֲשׂוֹת עִם זֶה רַע, אוֹלֵי הוּא רָצָה לְשַׁמַּח אֶת

אֲנִי דָן אֶת הַמְּלַמֵּד לְכָף זְכוּת, הוּא חָשַׁב שֶׁהֵילֵךְ רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת כָּאֵן צָחוּק מִהַתַּפְּלָה, שֶׁכָּל הַכָּתָה תִּצָּחַק מִמֶּנּוּ בְּאֲמֻצָּע שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה, וְלֹא עָלָה בְּדַעְתּוֹ שֶׁהֵילֵךְ פָּשוּט לֹא קָלֵט שְׁצָרִיכִים לְהִשְׁתַּחֲוּוֹת רַק בִּבְרָכָה הָרִאשׁוֹנָה, וְלֹא בְּכָל הַבְּרָכוֹת, אֲבָל בְּגִלּוֹל זֶה נוֹתֵנִים מַכּוֹת רָצָח?! הֲרִי יֵשׁ אֶת הַמִּצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "שְׁמַע בִּין אֲחֵיכֶם"! תִּשְׁמַע אֶת הַיֶּלֶד, תִּשְׁאַל אֶת הַיֶּלֶד לָמָּה הוּא עֹשֶׂה אֶת זֶה,

מַכָּתְבִים בַּעֲנִינֵי חִינוּךְ

מאת ראש הישיבה שליט"א

הַמַּחֲזִין, אִם הוּא לֹא יָכוֹל לַחֲזֹק אֶת עַצְמוֹ וְלִהְיוֹת יְהוּדִי כָּשֵׁר, "עֲצָה לָזֶה שִׁישְׁכִּיל אַחֲרִים", הַעֲצָה לָזֶה שִׁידְבֹּר אֶל אַחֲרִים, "וְעַל יְדֵי זֶה נִתְעוֹרֵר גַּם אֲצִלּוֹ", וְעַל יְדֵי שֶׁהוּא מַחֲזִק אֶת הַשְּׁנִי - הוּא בַּעֲצָמוֹ מִתְחַזֵּק.

מִלְמַד צָרִיךְ בַּעֲקָר הַרְבֵּה סִבְלָנוּת, כְּפִי שְׂאֲנוּ מוֹצָאִים בְּסִפּוּר שֶׁל רַבִּי פְּרִידָא שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרָכָה מְסַפְּרִים (עֲרוּבִין נד:), לְרַבִּי פְּרִידָא הָיָה תַּלְמִיד שֶׁלֹּא הִבִּין מֶה שֶׁלְּמַדוֹ אִתּוֹ, הָיוּ צָרִיכִים לַחֲזוֹר וְלֹאֹמַר אַרְבַּע מֵאוֹת פְּעַם, רַבִּי פְּרִידָא בְּסִבְלָנוּתוֹ הַגְּדוּלָּה לָמַד אִתּוֹ פְּעַם וְעוֹד פְּעַם עַד אַרְבַּע מֵאוֹת פְּעָמִים. פְּעַם אַחַת רַבִּי פְּרִידָא רָאָה שֶׁהַתַּלְמִיד לֹא מִבִּין אֶפְלוּ אַחֲרֵי אַרְבַּע מֵאוֹת פְּעַם, הוּא שׁוֹאֵל אוֹתוֹ: "הָאִידְנָא מַאי שְׁנָא", מֶה שׁוֹנֶה עֲכָשׁוּ שְׂאֵתָה עַדִּין לֹא מִבִּין? אוֹמֵר הַתַּלְמִיד, אֲנִי לֹא מְרָכּוּ, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַרַבִּי מְמַהֵר לְלַכֵּת, וְאֲנִי כָּל הַזְמַן חוֹשֵׁב שְׁעִכְשׁוּ הַרַבִּי כְּכֹר הוֹלֵךְ לַעֲזוֹב אוֹתִי, אֵין לִי רְפוּז לְהִבִּין, אָמַר לוֹ רַבִּי פְּרִידָא: "הֵב דַּעְתָּךְ וְאֶתְנִי לִיךְ", תִּתְרַכֵּז וְאֶלְמַד אֶתְךָ, "הֲדַר תִּנָּא לִיָּה אַרְבַּע מֵאָה זִמְנִין", וְהוּא לָמַד אִתּוֹ עוֹד פְּעַם

כְּשֶׁאֲנִי מַגִּיעַ לְדַבֵּר עִם הַיֶּלְדִּים לְגַבִּי הַתַּפְּלָה, אֲנִי לֹא יוֹדַע אִיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה בְּצוּרָה אֲמִתִּית; אוֹלֵי לְדַבֵּר בְּקוֹל כְּמוֹ לַעֲצִמִי שֶׁכָּךְ צָרִיכִים לְהַתְּפִלָּה, וְהַיֶּלְדִּים יִקְשִׁיבוּ? אוּ שְׂאֲנִיד לָהֶם שְׂאֲפִילוּ שְׂרוּאִים אֲנָשִׁים מְבוֹגְרִים מְטִילִים בְּשַׁעַת הַתַּפְּלָה, זֶה רַק בְּגִלּוֹל הַרְגֵל רַע, אֲבָל הַדֶּרֶךְ הָאֲמִתִּית הִיא כֵּן לְהַתְּפִלָּה בְּמָקוֹם אַחֵד?

אֲנִי מְרַגִּישׁ שְׂאֲנִי צָרִיךְ הַדְּרָכָה עַל זֶה, כִּי זֶה לֹא רַק בְּנוֹשֵׂא שֶׁל הַתַּפְּלָה, זֶה מְזַדְמֵן כָּל הַזְמַן בְּכָל עֵינֵן שְׂאֲנִי צָרִיךְ לַחֲנוּךְ אֶת הַיֶּלְדִּים לָזֶה, אֲבָל אֲנִי בַּעֲצִמִי רַחוּק מִזֶּה.

יֵישֵׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בַּעֲזֶרֶת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פָּרָשַׁת יִתְרוֹ, שׁוֹכְבֵי"ם, י"ט שְׁבָט, שְׁנַת ה'תשפ"ד

לְכָבוֹד ... נִירוֹ יָאִיר

תִּדְבֹּר הַרְבֵּה אֶל הַיֶּלְדִּים עַל אֲמוּנָה וְעַל תַּפְּלָה, כִּךְ זֶה גַּם יִשְׁפִּיעַ עָלֶיךָ. רַבִּינוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א', סִימָן קו) עַל יְדֵי שְׁמִדְבָּרִים יִרְאֵת שְׁמִים, חִיזוּק וְאֲמוּנָה - לְאַחֲרִים - זֶה פּוֹעֵל עַל הָאָדָם בַּעֲצָמוֹ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּפִסּוּק (תְּהִלִּים מא, ב): "אֲשִׁירִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל", כְּשֶׁאָדָם שָׁבוּר, אִם לֹא יָכוֹל בַּעֲצָמוֹ לְבֹא לְגִדְלוֹת

הָאֵם אֲנִי יָכוֹל לְדַבֵּר עִם הַיֶּלְדִּים עַל דְּבָרִים שְׂאֲנִי עַדִּין לֹא אוֹחוֹ בָּהֶם?

שְׁאֵלָה:

לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי מְלַמֵּד וְאֲנִי שׁוֹמַע אֶת הַשִּׁיעוּרִים שֶׁל רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א שְׁמֹאד עוֹזְרִים לִי בַּמִּשְׁרָה שְׁלִי, בַּמִּיחָד אֲנִי מַחֲזִיק אֶת נַפְשִׁי בְּכָל שָׁבוּעַ עִם הַגְּלִיוֹן "שְׁעוּרֵי חֲנוּךְ", כֹּל כֵּךְ הַרְבֵּה עֲצוֹת וְהַדְּרָכוֹת טוֹבוֹת בַּחֲנוּךְ.

רְצִיתִי לִשְׁאֹל, הֵיטֵב וְהַרְגַּלְתִּי אֶת עַצְמִי שְׂאֲנִי אוֹמֵר לַיִלְדִּים רַק דְּבָרִים שְׂאֲנִי בַּעֲצִמִי עוֹמֵד בָּהֶם, אֲבָל זֶה יוֹצֵר לִי בַּעֲדָה בְּדְבָרִים מְסִימִים שְׂאֲנִי צָרִיךְ לְלַמֵּד אֶת הַיֶּלְדִּים, בְּעוֹד שְׂאֲנִי בַּעֲצִמִי לֹא עוֹשֶׂה אוֹתָם כְּרָאוּי, וְאֲנִי מְרַגִּישׁ מֵאִי אִם אֲנִיד לָהֶם לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוֹ שְׂאֲנִי לֹא עוֹשֶׂה. לְדַגְמָא כְּשֶׁאֲנִי אוֹמֵר לָהֶם מוֹסֵר שְׁצָרִיכִים לְהַתְּפִלָּה בְּמָקוֹם אַחֵד וְלֹא לְטִיל בְּשַׁעַת הַתַּפְּלָה, שְׁצָרִיכִים לְשַׁבֵּת בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ בְּשַׁעַת הַתַּפְּלָה, מְדַבְּרִים עֲכָשׁוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכֵן הִלָּאָה; אֲבָל בְּשַׁעַת מַעֲשֵׂה אֲנִי יוֹדַע שְׂאֲנִי עַדִּין לֹא אוֹחוֹ שֵׁם, כְּמוֹכֵן שְׁכְּשֶׁאֲנִי מִתְּפַלֵּל עִם הַיֶּלְדִּים, אֲנִי מִתְּפַלֵּל לֹאט, אֲבָל כְּשֶׁאֲנִי מִתְּפַלֵּל בְּבִקְרָה בְּבֵית הַבְּנֵסֶת, אֵין לִי כָּל כֵּךְ סִבְלָנוּת לְהַתְּפִלָּה, אֲנִי מַגִּיעַ מֵאוֹחַר לְהַתְּפִלָּה וְאֲנִי יוֹצֵא מִקֶּדֶם, וְאֲנִי לֹא מְסַגֵּל לְהַתְּרַכֵּז מֵאִד בַּתַּפְּלָה; אֲנִי יוֹדַע שְׁזֶה לֹא בְּסִדֵּר, אֲבָל מֶה לַעֲשׂוֹת שְׁזֶה הַמִּצְיָאוֹת בְּנִתִּים.

ארבע מאות פעמים, והוא זכה לחיות ארבע מאות שנה ולעולם הבא.

מלמד צריך עצבי ברזל לילדים, אחד שמתעצבן מילדים - אסור לו להיות מלמד, מלמד עצבני עלול לעשות את הילדים בעלי מומין לכל חייהם ורחמנא לצלן. מוהרא"ש מספר, יהודי הגיע אל הגאון הגדול רבי מאיר שפירא זכר צדיק לברכה להתייעץ האם להיות מלמד, שואל אותו הגאון: "מה עשית עד עכשו?" הוא אומר: "הייתי שוחט", הוא שואל אותו: "למה עזבת את זה?" הוא אומר: "פטרתי אותי כי אני לא נאמן", אומר לו רבי מאיר: "אל תהיה מלמד, אם לא הצלחת בשחיטת עגלים אתה רוצה ללכת לשחוט ילדים?!" רואים שבשכיל להיות מלמד צריכים להיות ירא שמים וצריכים הרבה סבלנות.

חזק ואמץ בעבודתך, אל תשבר את עצמך ואל תשפיל את עצמך, אתה תחדיר בילדים יראת שמים ותספר להם ספורי צדיקים, כך תלחיק את לבם להיות יהודים כשרים, וגם הלב שלך יתלהב אל השם יתברך. כפי שרבינו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רמח): "דע, שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד, כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם

יתברך, בחשק נמרץ מאד". רואים איך שהצדיק זכה ועמד בכל הנסיונות שלו, אז רוצים גם להיות צדיק, בפרט כשילד שומע ספור על צדיק, הוא מתעורר מאד על ידי זה.

השם יעזור שתצליח בכל העניינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת משפטים, שנת תשפ"ד)

מה לעשות שהבן שלי נענש יותר מדי בתלמוד תורה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א, מה לעשות שהבן שלי מכתה ב' חוזר הביתה ומספר שהמלמד העניש אותו שלוש פעמים באותו יום, ופעם אחת הוא קבל צביטה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויצא, ט' כסלו, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

חשוב מאד שיהיה לך קשר אישי עם המלמדים של הילדים שלך; הגישה של המלמד אל התלמיד שונה לגמרי כשהוא מכיר את ההורים.

לך למלמד ותן לו מלים טובות, תגיד לו כמה אתה מרצה וכמה הבן שלך פורח, כך גם תשאל אותו אם הוא מרצה ואם הילד מתנהג בדרך ארץ. כך בהדרגה תשאל אותו אם יש צורך בצביטות; תגיד לו בצורה יפה שאם יש לו בעיה עם הילד שיתקשר אליך ואתה תדבר עם הילד.

אי אפשר לתאר כמה המלמדים עובדים קשה, ועקר הקשי הוא - שלא מחשיכים אותם ולא מתעניינים. המלמד יושב עם פתח שלמה של ילדים, העבודה קשה מאד מאד, הילדים מנסים בכל הדרכים איך להוציא אותו מהכלים, עד שהוא מאבד עשתונות; אם להורים היתה הפרת הטוב, היו באים להגיד תודה, היו באים להתעניין - המלמד היה עובד יותר בקלות.

אשרי ההורים שמתעניינים תמיד על הילדים ועובדים בשתוף פעולה עם המלמד; הם יראו פרות נאים, הילדים יגדלו בריאים וכשרים.

השם יעזור שתצליח בכל העניינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת וישלח, שנת תשפ"ד)

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון אמונה (נשים)
שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
079-704-0069

ארצות הברית 212-444-9191 / 845-351-9060 / אנגליה 03303502363
קנדה 438-320-9090

...

קול ברסלב
שיעורים; חזון יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד
079-704-0066

ארצות הברית 212-444-9191 / 845-351-0910 / אנגליה 03303502361
קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 11552354370
מייל חזון יומי chizikyomi@gmail.com